

Socialstyrelsen

Vidensnotat

**Styrket match af barn og
anbringelsessted**

December 2021

Viden til gavn

Indhold

1	Introduktion	2
2	Hvordan er vidensafdækningen gennemført?	2
2.1	Litteraturgennemgang: Aktuelt bedste viden om matchning	3
2.2	Praksisafdækning: Erfaringer med matchning i kommunal praksis	4
2.3	Centrale perspektiver på matchning.....	4
2.4	Valideringsinterviews: Er modellen bæredygtig og efterspurgt?	5
3	Kerneelementer med betydning for det gode match	5
3.1	Grundig og systematisk afdækning af barnets behov, ressourcer og ønsker.....	6
3.2	Tværfagligt kvalificeret beslutningsgrundlag for anbringelse og anbringelsesform	7
3.3	Systematisk afdækning af anbringelsesstedets kompetencer og rammer.....	8
3.4	Inddragelse af anbringelsesstedet i vurdering af match.....	9
3.5	Forberedelse af barn og forældre.....	10
3.6	Systematisk inddragelse af barnet	10
3.7	Systematisk inddragelse af forældrene	12
4	Forudsætninger for implementering af kerneelementerne	13
4.1	Tæt samarbejde og vidensdeling mellem fagprofessionelle	13
4.2	Fagprofessionelle med kompetencer til inddragelse af barn og forældre	13
4.3	Tilstrækkelig tid til matchningen	14
5	Kerneelementernes værdimæssige afsæt	14
5.1	Hvert barn er unikt	14
5.2	Åbenhed og gennemsigtighed.....	14
6	Validering og kvalificering af modellens kerneelementer	15
6.1	Modellens faglige bæredygtighed	15
6.2	Modellens organisatoriske bæredygtighed.....	16
6.3	Modellens økonomiske bæredygtighed.....	16
	Referencer.....	18

1 Introduktion

I dette notat beskrives det vidensgrundlag, som modellen for styrket match af barn og anbringelsessted er udviklet på baggrund af.¹

Socialstyrelsen skal i samarbejde med fire kommuner videre- og færdigudvikle en model for styrket match af barn og anbringelsessted i perioden 2022-2024. Arbejdet med at udvikle en model for matchning er finansieret af Udviklings- og Investeringsprogrammet på børne- og ungeområdet.

Formålet med modellen er at understøtte kommunernes arbejde med at finde det rette anbringelsessted til det konkrete barn eller ung,² der skal anbringes uden for hjemmet. Målet på sigt er, at anbragte børn og unge oplever et stabilt anbringelsesforløb, og at der sker færre sammenbrud i anbringelser.

Den primære målgruppe for modellen er børn og unge under 18 år, der skal anbringes uden for hjemmet. Målgruppen omfatter både de børn og unge, som skal anbringes med eller uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren. Målgruppen omfatter også de børn og unge, der skal skifte anbringelsessted og de, der skal genanbringes. Målgruppen for modellen er således bred og heterogen.

I foråret 2021 har Socialstyrelsen gennemført en vidensafdækning. Formålet har været at afdække aktuelt bedste viden om og erfaringer med matchning³ af barn og anbringelsessted⁴ for at etablere et fagligt grundlag for modellen.

Modellen er i juni 2021 kvalificeret af udvalgte kommuner, anbringelsessteder og Ankestyrelsen.

2 Hvordan er vidensafdækningen gennemført?

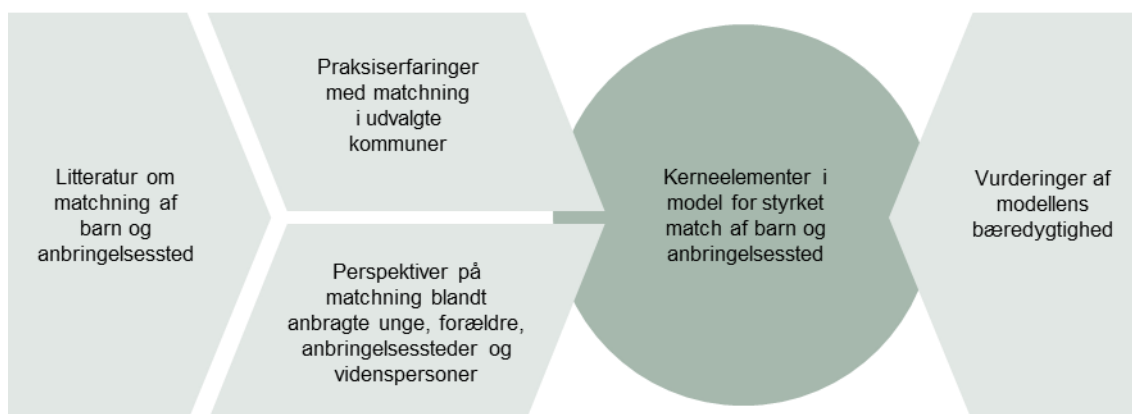
I dette kapitel beskrives de metoder, som er anvendt i vidensafdækningen. Der er foretaget en litteratursøgning og en afdækning af dansk kommunal praksis på området. Herudover har Socialstyrelsen afdækket perspektiver på matchning blandt anbragte børn og unge, forældre til anbragte børn og unge, anbringelsessteder og centrale forskere på anbringelsesområdet. Relevant lovgivning er ligeledes blevet afdækket for at sikre, at den udviklede model er i overensstemmelse hermed. De forskellige videnskilder fremgår af figur 1.

¹ Den samlede model er beskrevet i "Model for styrket match af barn og anbringelsessted_version 1", som findes på Socialstyrelsens hjemmeside.

² I dette notat henviser barn til både barn og ung.

³ Matchning betegner den proces, hvor kommunen afsøger, hvilket anbringelsessted der bedst kan imødekomme barnets eller den unges behov, ressourcer og ønsker. Matchningsprocessen indledes, når barnets sag peger mod en anbringelse, og afsluttes, når barnet flytter ind på anbringelsesstedet.

⁴ Anbringelsessted dækker over familiepleje, døgninstitutioner, socialpædagogisk opholdssteder, kost- og efterskoler samt eget værelse, kollegie eller kollegielignende opholdssteder.

Figur 1. Forskellige videnstyper i vidensafdækningen.

2.1 Litteraturgennemgang: Aktuelt bedste viden om matchning

Der er foretaget en systematisk litteratursøgning med formålet om at identificere aktuelt bedste viden om matchning af barn og anbringelsessted. Litteratursøgningen er baseret på udvalgte søgeord og søgekriterier. Der er søgt i de nordiske nationale bibliografiske databaser samt i databasen Social Care Online, som indeholder publikationer fra Storbritannien. I tabel 1 er databasesøgningerne præsenteret med valgte søgeord og antallet af fremsøgte referencer.

Tabel 1. Databasesøgninger foretaget i februar 2021.

Database	Søgeord	Antal referencer
Den danske nationalbibliografi: DanBIB	anbringelse*, anbragt*, plejefamilie*, familiepleje*	1543
Den norske nationalbibliografi: Bibsys-Oria	fosterhjem*, familiehjem*, fosterbarn*, fosterfamilie*, forsterforeldre*	1289
Den svenske nationalbibliografi: Libris	familjehem, fosterhem, fosterbarn, fosterfamilj*, fosterföräldrar	1086
Publikationer fra Storbritannien: Social Care Online	foster care match, placement match	374

Databasesøgningerne er suppleret med håndholdte søgninger på relevante organisationer og institutioners hjemmesider. Her er der søgt efter publikationer, der ikke er udgivet af forlag eller tidsskrifter, også kaldet grå litteratur. Den samlede litteratursøgning omfatter litteratur om matchning publiceret i perioden 2010-2021.

Den fremkomne litteratur er screenet ved læsning af abstract og resume. Litteratur, som ikke omhandler matchning, er frasortet, mens litteratur med umiddelbar emnemæssig og metodisk relevans er vurderet ved en nærmere gennemlæsning. De relevante 48 referencer er efterfølgende kodet og analyseret til brug for projektets modeludvikling. Den inkluderede litteratur fremgår af vidensnotatets referenceliste.

Litteratursøgningen afspejler, at der kun i begrænset omfang synes at være dokumenteret viden om virksomme indsatser, tilgange og metoder i forhold til at sikre det rette match mellem et barn og et anbringelsessted. Den viden, som den fremsøgte litteratur peger på, at der findes på området, er overvejende karakteriseret ved deskriptive undersøgelser og evalueringer af

nuværende matchpraksis. Disse undersøgelser og evalueringer er foretaget på baggrund af interviews, spørgeskemaundersøgelser, analyser af anbringelsessager samt litteraturkortlægninger fra eksempelvis Ankestyrelsen, KORAs, SFI og BUFDIR. Derudover består eksisterende litteratur af håndbøger og hjælperedskaber på området. Størstedelen af litteraturen afdækker matchning til plejefamilier, mens matchning til netværksplejefamilier, døgninstitutioner, opholdssteder og andre anbringelsesformer er mindre undersøgt.

Eksisterende litteratur om matchning dokumenterer ikke forskellige faktorerers effekter på matchet og på børn og unges trivsel, men giver indikationer på, hvilke faktorer der kan have en indvirkning på kvaliteten af matchet mellem et barn og et anbringelsessted.

2.2 Praksisafdækning: Erfaringer med matchning i kommunal praksis

Med det formål at indhente viden om praksis med matchning i kommunerne er der gennemført kvalitative interviews med fem kommuner. De fem kommuner er blevet udvalgt på baggrund af en indledende desk research, som havde til formål at identificere kommuner med relativt mange anbringelser samt fokus på og gode erfaringer med matchning. Der er i alle kommunerne gennemført interviews med relevante ledere og medarbejdere fra både myndigheds-, plejefamilie- og institutionsområdet, herunder familieplejekonsulenter, faglige koordinatore, team- og afdelingsledere, faglige ledere og chefer.

Der har i alle interviews været en særlig opmærksomhed på at undersøge kommunens:

- organisering og samarbejde omkring matchning
- afdækning af information om barnet inden placering
- afdækning af anbringelsesstedets kompetencer
- inddragelse af barnet i matchforløbet
- inddragelse af forældrene i matchforløbet
- opfølgning i den første tid af anbringelsen
- eventuelle redskaber og skriftliggjorte procedurer i matchningen.

Efterfølgende er der foretaget en tværgående analyse af de kvalitative interviews med blik for, hvorvidt og hvordan de fremkomne faktorer i litteraturgennemgangen kommer til udtryk i kommunernes praksis, samt hvilke drivkræfter og barrierer kommunerne oplever i arbejdet med matchning. Derudover har den tværgående analyse af kommuneinterviewene haft fokus på at indkredse øvrige potentielle faktorer, som på tværs af kommunernes praksiserfaringer fremhæves som betydningsfulde for det gode match.

2.3 Centrale perspektiver på matchning

Som led i vidensafdækningen er der gennemført interviews med anbragte unge med henblik på at få de unges egne perspektiver på, hvad der kendetegner en god matchningsproces, og hvad der udgør det rette match.

Hertil er perspektiver på matchning blandt forældre til anbragte børn og unge samt anbringelsessteder blevet afdækket, da både forældre og anbringelsessteder udgør helt centrale aktører i en matchningsproces. Dette er sket gennem interviews med repræsentanter fra ForældreLANDSforeningen (FBU), Foreningen for døgn- og dagtilbud for udsatte børn og unge (FADD) samt Plejefamiliernes Landsforening (PLF).

Yderligere er der foretaget interviews med tre centrale forskere på området: Anne-Dorthe Hestbæk, seniorforsker ved VIVE, Inge Marie Bryderup, professor ved Aalborg Universitet, og

Elisabeth Backe-Hansen, forsker emerita ved Oslo Universitet. De tre videnspersoner er inddraget, da de alle har indgående viden om anbringelsesområdet gennem deres forskning.

De kvalitative forskerinterviews er, på samme vis som ved afdækningen af kommunal praksis, analyseret med henblik på både at genfinde faktorer beskrevet i litteraturen og at identificere øvrige potentielle faktorer, der har betydning for det gode match.

2.4 Valideringsinterviews: Er modellen bæredygtig og efterspurgt?

På baggrund af den indsamlede viden er der udviklet en foreløbig model for styrket match af barn og anbringelsessted. Denne model er som et afsluttende trin i vidensafdækningen blevet valideret og kvalificeret gennem interviews med udvalgte kommuner og repræsentanter for anbringelsessteder. Formålet har været at få kommunernes og anbringelsesstedernes perspektiver på og vurderinger af den foreløbige model og herigennem afdække modellens faglige, organisatoriske og økonomiske bæredygtighed.

Der er gennemført valideringsinterviews med i alt otte kommuner: dels de fem kommuner, som har bidraget til den indledende vidensafdækning, og dels tre uvildige kommuner. Informanterne var blandt andet ledere på myndighedsområdet, ledere i familieplejen og matchansvarlige fagprofessionelle. De uvildige kommuner er udvalgt på baggrund af en gruppeinddeling af de danske kommuner ud fra kommunestørrelse (målt på indbyggertal), antal anbragte børn og unge samt serviceudgifter til børn og unge med særlige behov. Formålet med dette har været at opnå tilstrækkelig variation mellem de kommuner, som har bidraget til valideringen af modellen, og hermed validere overførbareheden af modellen til forskellige kommuners praksis.

Endelig er der foretaget et interview med Ankestyrelsen med henblik på at kvalificere modellens lovgivningsmæssige ophæng.

Centrale vurderinger og opmærksomhedspunkter fra valideringen og kvalificeringen præsenteres i kapitel 7.

3 Kerneelementer med betydning for det gode match

Vidensafdækningen peger på syv kerneelementer, der har en formodet virkning for etableringen af det gode match mellem et barn og et anbringelsessted. Kerneelementerne har til formål at guide den faglige matchpraksis, hvor kerneelementerne hver især beskriver fokusområder og handlinger til at styrke matchet. Med udgangspunkt i den lokale kontekst skal kommuner implementere alle syv kerneelementer, da de til sammen formodes at være væsentlige og samvirkende for at få den ønskede effekt: et styrket match.

De syv kerneelementer

- 1) Grundig og systematisk afdækning af barnets behov, ressourcer og ønsker
- 2) Tværfagligt kvalificeret beslutningsgrundlag for anbringelse og anbringelsesform
- 3) Systematisk afdækning af anbringelsesstedets kompetencer og rammer
- 4) Inddragelse af anbringelsesstedet i vurdering af match
- 5) Forberedelse af barn og forældre
- 6) Systematisk inddragelse af barnet
- 7) Systematisk inddragelse af forældrene

I de følgende afsnit uddybes grundlaget for hvert af de syv kerneelementer.

3.1 Grundig og systematisk afdækning af barnets behov, ressourcer og ønsker

Kerneelement: Foretag en grundig og systematisk afdækning af barnets behov, ressourcer og ønsker, så der opnås et fyldestgørende oplysningsgrundlag om barnet.

Flere undersøgelser finder, at en grundig afdækning af barnet eller den unge er en forudsætning for at kunne foretage et godt match (Mehlbye, 2014a; Ankestyrelsen, 2021b; IVO, 2017). Den er afgørende for at kunne undersøge og vurdere, hvilket anbringelsessted der matcher barnet og kan imødekomme barnets behov, således at barnet sikres at kunne opnå de samme muligheder for personlig udvikling, sundhed, uddannelse og et selvstændigt voksenliv som jævnaldrende børn jf. servicelovens formålsparagraf. Et ufuldstændigt oplysningsgrundlag om barnet eller den unge gør det vanskeligt at finde det bedst egnede anbringelsessted til barnet, hvormed risikoen for sammenbrud øges (Mehlbye, 2014b).

For at tilvejebringe et fyldestgørende oplysningsgrundlag om barnet skal myndighedssagsbehandleren først og fremmest foretage en børnefaglig undersøgelse. Myndighedssagsbehandleren skal anlægge en helhedsbetragtning i udformningen af undersøgelsen og afdække barnets:

- 1) udvikling og adfærd,
- 2) familieforhold,
- 3) skoleforhold,
- 4) sundhedsforhold,
- 5) fritidsforhold og venskaber og
- 6) andre relevante forhold (SEL § 50, stk. 2).

Af lovgivningen fremgår det imidlertid, at *"undersøgelsen (...) ikke må være mere omfattende, end formålet tilsiger"* (jf. SEL § 50, stk. 1). Det implicerer, at der ikke nødvendigvis udarbejdes en børnefaglig undersøgelse, som tilvejebringer et tilstrækkeligt oplysningsgrundlag for den efterfølgende matchning af barn og anbringelsessted. Dette understøttes af eksisterende litteratur og interviews med kommunale aktører. Begge dele peger på, at den børnefaglige undersøgelse ikke altid giver et fyldestgørende billede af barnet. Derfor vil det i praksis oftest være nødvendigt at indhente yderligere information om barnet til brug for matchningen. Foruden den børnefaglige undersøgelse kan andre informationskilder være kliniske undersøgelser, viden fra fagprofessionelle omkring barnet, en eventuel forældrekompetenceundersøgelse og andre dokumenter på barnets sag.

Ifølge en norsk vidensopsamling på området bør afdækningen af barnet omfatte information om både barnets fysiske, emotionelle, psykologiske og udviklingsmæssige behov, ligesom det kan være vigtigt at identificere tilknytningmønstre hos barnet (Kaasbøll, Lassemo & Melby, 2018). Endvidere fremhæver både anbragte unge, forældre og anbringelsessteder vigtigheden af, at afdækningen af barnet indeholder viden om og detaljer fra barnets dagligdag, herunder viden om barnets fritidsinteresser, hverdagsrutiner og hjemmemiljø. Hertil påpeges det på tværs af informanter, at afdækningen ikke må have et entydigt fokus på problematikker og udfordringer hos barnet. Afdækningen skal også tilvejebringe viden om barnets ressourcer og ønsker, da denne viden er væsentlig for at kunne foretage et godt match.

Både eksisterende litteratur og interviews fremhæver vigtigheden af at inddrage barnet, barnets forældre og andre personer omkring barnet som led i afdækningen af barnet. Erfaringer fra Københavns Kommunes projekt "Det Gode Match" viser, at barnet har en unik viden om sin egen situation og typisk vil fremhæve sine positive egenskaber i en præsentation af sig selv (Bressendorff & Klyvø 2018). Ved at lytte til barnets ønsker får fagprofessionelle indsigt i, hvad der betyder noget for det enkelte barn, og hvad der dermed skal trækkes med ind i beslutninger for at sikre kvalitet i sagsbehandlingen. Samtidig bliver barnet aktivt involverende og bidragende i eget liv (Socialstyrelsen, 2019). Der kan eksempelvis spørges ind til barnets ønsker og forventninger til anbringelsen i en forventningsafstemningssamtale (Bressendorff, 2017). Socialstyrelsens vidensafdækning viser desuden, at barnets forældre, støtteperson, fagpersoner med kendskab til barnet samt andre relevante personer fra barnets netværk udgør en væsentlig kilde til viden om barnets behov og ressourcer. Flere informanter⁵ nævner, at barnets skolelærer eksempelvis har vigtig viden om barnets skoletilhørsforhold, mens forældrene har væsentlig viden om barnets interesser, hverdagsrutiner og "de små ting" i hverdagen med betydning for barnet.

3.2 Tværfagligt kvalificeret beslutningsgrundlag for anbringelse og anbringelsesform

Kerneelement: Inddrag relevante fagligheder i drøftelser om, hvorvidt barnet skal anbringes, og hvilken anbringelsesform der er den bedste for barnet, så visitationen hviler på et tværfagligt kvalificeret grundlag.

Mange kommuner har god erfaring med en tværfaglig struktur omkring visitationen, eksempelvis en visitationsgruppe eller et mødefora (Mehlbye, 2014b; Socialstyrelsen, 2019). Dette gælder også flere af de interviewede kommuner, hvor fire ud af fem kommuner har et visitationsudvalg eller sparringsforum. Ved at etablere en tværfaglig struktur omkring visitationen, øges sandsynligheden for, at alle væsentlige forhold og viden om barnet tages i betragtning, når der skal træffes afgørelse om anbringelse og vælges en anbringelsesform, dvs. om barnet eksempelvis skal anbringes på en døgninstitution eller i en plejefamilie, og om plejefamilien eksempelvis skal være almen eller specialiseret (interviews med kommuner).

Kommunale informanter fremhæver, at en tværfaglig organisering omkring visitationen giver mulighed for, at der kan spørges ind til barnet og relevante dokumenter i sagen, såsom den børnefaglige undersøgelse, for at få belyst forhold omkring barnet og dets forældre yderligere. De fagpersoner, som indgår i den tværfaglige organisering, kan oversætte undersøgelser, der er lavet på barn og forældre. I den forbindelse kan fagpersonerne pege på opmærksomhedspunkter i valget af anbringelsesform, herunder hvad et anbringelsessted skal

⁵ Begrebet "informanter" anvendes, når det grundet hensyn til anonymitet ikke kan konkretiseres, hvilke interviewede personer der har fremhævet pointen.

kunne for at imødekomme barnets støttebehov (interviews med kommuner). Dette vurderes tilsammen at øge sandsynligheden for, at der vælges den rette foranstaltning og den bedste anbringelsesform til det konkrete barn. En kommune fremhæver desuden, at inddragelsen af relevante fagligheder i drøftelserne om anbringelsesgrundlag og -form kan bidrage til, at der fra starten tages tværfagligt stilling til, hvorvidt og hvordan der skal iværksættes supplerende støtte til barnet.

Relevante deltagere i den tværfaglige organisering kan være repræsentanter fra PPR, skole, sundhedsplejen og andre fagpersoner med kendskabet til barnet (interviews med kommuner).

3.3 Systematisk afdækning af anbringelsesstedets kompetencer og rammer

Kerneelement: Foretag en systematisk afdækning af anbringelsesstedets kompetencer og rammer ift. det konkrete barn, der skal anbringes, mhp. at vurdere, om anbringelsesstedet kan imødekomme barnets behov og matcher barnets ressourcer og ønsker.

Flere undersøgelser peger på, at det rette match mellem et barn og et anbringelsessted forudsætter et godt kendskab til anbringelsesstedets kompetencer og rammer (Sekretariatet for rammeaftaler Midtjylland, 2013; Deloitte 2014; IVO, 2017; Ankestyrelsen, 2018). For at kunne finde det bedst egnede anbringelsessted til det konkrete barn er det således nødvendigt at foretage en grundig afdækning af et eller flere potentielle anbringelsessteders kompetencer til at kunne rumme og imødekomme barnets behov. En mangelfuld afdækning af anbringelsesstedets kompetencer øger risikoen for, at barnet anbringes et sted, hvor der ikke er de fornødne kompetencer eller rammer til at imødekomme barnets behov, hvilket kan føre til et skift i anbringelsen (Mehlbye, 2014b; Ottosen m.fl., 2014).

Interviewede kommuner nævner, at en afdækning af anbringelsesstedet bør indeholde en undersøgelse af anbringelsesstedets faglige og pædagogiske kompetencer i relation til det konkrete barn, der skal anbringes. Det er i den forbindelse vigtigt at afdække anbringelsesstedets begrænsninger, både af hensyn til barnet og anbringelsesstedet selv, så der kan iværksættes eventuelt supplerende støtte.

Kommunen skal ved valg af anbringelsessted tage stilling til barnets skolegang jf. servicelovens § 68 b, stk. 1. En svensk registerundersøgelse viser, at god skolegang er den stærkeste beskyttende faktor for udsatte børns langsigtede udvikling (Vinnerljung et al., 2010). Det har derfor afgørende betydning, at afdækningen af anbringelsesstedet indebærer en undersøgelse af, om der ved anbringelsesstedet findes en skole, der kan imødekomme barnets behov.

Et særligt opmærksomhedspunkt i afdækningen af anbringelsesstedet er, om anbringelsesstedet har kompetencerne til at kunne samarbejde med forældrene, da litteraturgennemgangen viser, at et vanskeligt samarbejde mellem anbringelsessted og forældre øger risikoen for sammenbrud (Backe-Hansen, 2013; Mehlbye, 2014b; Ankestyrelsen, 2018). Dette understøttes af de gennemførte interviews i vidensafdækningen. Her fremhæves det, at anbringelsesstedet ikke kun skal have kompetencerne til at imødekomme barnets støttebehov, men også til at kunne rumme og samarbejde med barnets forældre.

Generelt nævner de interviewede kommuner, at det er væsentligt i afdækningen af anbringelsesstedet, at den matchansvarlige besøger⁶ og går i dialog med stedet. Flere kommuner fremhæver endvidere, at det i dialogen med anbringelsesstedet er afgørende at spørge ind til den aktuelle børne- og ungegruppe på stedet med henblik på at undersøge, om denne er hensigtsmæssig for barnets udvikling og adfærd.

Ved brug af et afdæknings- eller kortlægningsredskab understøttes en systematisk afdækning af anbringelsesstedets styrker og de områder, hvor stedet har behov for oplæring og støtte i relation til det konkrete barn (Kaasbøll, Lassemo & Melby, 2018). Desuden foreslår flere informanter, at den matchansvarlige indhenter viden og sparring fra relevante fagpersoner med kendskab til potentielle anbringelsessteder i forhold til det konkrete barn, der skal anbringes. Den matchansvarlige kan også kontakte Socialtilsynet eller andre kommuner, der har et barn anbragt på anbringelsesstedet, for at høre deres vurdering af stedets kompetencer og rammer.

3.4 Inddragelse af anbringelsesstedet i vurdering af match

Kerneelement: Del relevant viden om barn og forældre med det forventede anbringelsessted, så anbringelsesstedet kan tage aktivt og kritisk stilling til, om stedet kan varetage barnets støttebehov, og om matchet mellem barnet og anbringelsesstedet er godt.

Både litteraturgennemgangen og de gennemførte interviews peger på vigtigheden af, at det potentielle anbringelsessted har et godt kendskab til forhold vedrørende barnet og forældrene, så anbringelsesstedet kan bidrage aktivt i vurderingen af, om matchet mellem barnet og stedet er det rette (Oppedal, 2011; Ankestyrelsen, 2018; Kaasbøll, Lassemo & Melby, 2018). Kommunen skal således sørge for at dele relevant viden om barnet og dets forældre med det forventede anbringelsessted og understøtte, at anbringelsesstedet kan få en aktiv rolle i vurderingen af matchet. Mangelfuld vidensdeling vanskeliggør anbringelsesstedets vurdering af, om stedet kan rumme og imødekomme barnets behov, hvilket øger risikoen for sammenbrud (Baginsky, Gorin & Sands, 2017; Narey & Owers, 2018).

Den matchansvarlige bør både dele information om barnets behov og dets ressourcer, da begge perspektiver er vigtige for, at anbringelsesstedet kan vurdere matchet (Oppedal, 2011). Set fra anbringelsesstedets perspektiv udgør relevante oplysninger om barnet blandt andet:

- Årsagen til anbringelsen og eventuelle skift i anbringelsen
- Barnets helbredsforhold, skole- og fritidsforhold, interesser, ønsker og hverdagsrutiner
- Målsætninger i handleplanen
- Barnets forældre, herunder viden om forældrenes ønsker, forventninger til samarbejdet samt niveauet og rammerne for samvær mellem barn og forældre.

Deling af viden om barnets forældre med anbringelsesstedet har til formål at understøtte anbringelsesstedets vurdering af, om det kan indgå i et positivt samarbejde med forældrene, hvilket er væsentligt for at undgå sammenbrud i anbringelsen.

⁶ Dette med forbehold for de anbringelsessteder, som den matchansvarlige i forvejen har et indgående kendskab til. Her kan et besøg udelades. Det er dog fortsat relevant at afsøge, om der er sket væsentlige ændringer i børne- og ungegruppen samt personalegruppen, hvilket kan nødvendiggøre et besøg på stedet.

3.5 Forberedelse af barn og forældre

Kerneelement: Forbered barn og forældre grundigt på anbringelsen, så de føler sig informerede, trygge og forberedte på, hvad der skal ske.

Forberedelse af barn og forældre kan være lige så vigtigt som selve beslutningen om anbringelsessted (Narey & Owers, 2018). Afgørelsen om anbringelse kan være et chok for både barn og forældre, og der kan være mange ubesvarede spørgsmål hos begge og forestillinger om, hvad det vil sige at være anbragt. Sideløbende med valg af konkret anbringelsessted er det derfor vigtigt at klæde barnet og barnets forældre grundigt på, så de føler sig informeret, trygge og forberedt på det, der skal ske og hvorfor (Narey & Owers, 2018; Ofsted, 2020). Dette gælder ifølge informanter også de børn, som skal genanbringes, og deres forældre.

En engelsk rapport om gode matchbeslutninger, der er baseret på interviews med 24 børn, finder, at når børn får god information om deres plejefamilier, kan det berolige dem og hjælpe dem med hurtigere at føle sig hjemme og udvikle en følelse af tilhørsforhold (Ofsted, 2020). Barnet skal informeres om anbringelsesstedet, da barnet har brug for viden om, hvem det skal bo hos, inden det flytter ind (Narey & Owers, 2018; Ofsted, 2020). Hertil nævner informanter, at barnet skal have mulighed for at stille spørgsmål til anbringelsesstedet og forberedes på anbringelsesstedets dagligdagsrutiner og husregler for at mindske et eventuelt kulturchock hos barnet. Informanter peger også på vigtigheden af, at barnet forud for dets indflytning på anbringelsesstedet er informeret om dets videre skolegang og muligheder for at dyrke fritidsinteresser.

Forberedelsen af barn og forældre understøttes ved, at begge besøger anbringelsesstedet forud for anbringelsen (Bressendorff & Klyvø, 2018; Ofsted, 2020). Københavns Kommune har med projektet "Det Gode Match" gode erfaringer med at inddrage barnet i planlægningen af besøget, eksempelvis ved at give barnet indflydelse på, hvem der skal deltage i besøget, og hvad der skal ske under besøget (Bressendorff, 2017; Bressendorff & Klyvø, 2018).

Flere informanter lægger vægt på, at det er vigtigt for barn og forældre at få styr på samvær inden anbringelsen, så barn og forældre ved, hvornår og hvor de skal se hinanden igen. En central del af forberedelsen er derfor at orientere både barnet og forældrene om niveauet og rammerne for samvær under anbringelsen. Et konkret forslag i den forbindelse er at sætte et visuelt kryds i kalenderen, så barn, forældre og eventuelt andre i barnets netværk ved, hvornår de skal ses igen.

3.6 Systematisk inddragelse af barnet

Kerneelement: Inddrag barnet systematisk i matchningsprocessen. Barnet skal spørges, høres og orienteres så meget som muligt i matchforløbet i overensstemmelse med barnets alder og modenhed.

Kerneelementet beror på, at børn er eksperter i deres eget liv, og at et barns behov og ønsker ikke kan afdækkes uden at inddrage barnets eget perspektiv (Børnerådet, 2012). Børn er forskellige, og hvad der er et godt match er individuelt fra barn til barn. Derfor er det nødvendigt at inddrage barnet i matchningsprocessen (Bressendorff & Klyvø 2018). At få spurgt og lyttet til barnet, herunder få afdækket barnets forventninger og ønsker, er afgørende for at kunne finde det rette match, da det giver vigtig viden om, hvad der er betydningsfuldt for det konkrete barn (Socialstyrelsen, 2019). Inddragelsen af barnets perspektiv medvirker således til, at den matchansvarlige træffer kvalificerede beslutninger. Samtidig kan inddragelsen være med til at

skabe en forståelse, accept og ejerskab for beslutningerne hos barnet (Bengtsson & Olsen, 2021). Dette er både væsentligt for, at anbringelsen får den ønskede virkning for barnet, men også for barnets livsmestring på længere sigt.

Erfaringerne fra Københavns Kommunes projekt "Det Gode Match" understøtter, at en systematisk og aktiv inddragelse af barnet i matchningsprocessen er en væsentlig forudsætning for at opnå et godt match. Projektets resultater peger på, at børnenes oplevelse af at være inddraget og taget med på råd i matchforløbet har betydning for deres oplevelse af kvaliteten i den efterfølgende anbringelse (Bressendorff & Klyvø, 2018). Samme konklusioner har et større udviklingsprojekt på plejefamilieområdet, der blev gennemført i et samarbejde mellem Socialstyrelsen og 13 kommuner. Erfaringerne fra dette udviklingsprojekt vidner om, at en tættere inddragelse af barnet undervejs i matchningsprocessen kan styrke matchningen og sikre mere stabile anbringelsesforløb (Socialstyrelsen, 2014).

Ankestyrelsen (2021a) har aktuelt undersøgt inddragelse af børn og unge ved valg af indsats og opfølgning gennem interviews med børn og unge. Undersøgelsen konkluderer, at god inddragelse er kendetegnet ved, at barnet bliver spurgt, hørt, set og orienteret (Ankestyrelsen, 2021a). Socialstyrelsens interviews med anbragte unge understøtter dette og peger på, at inddragelse af barnet i matchningsprocessen blandt andet indebærer, at

- Barnet spørges til dets holdninger, herunder hvad anbringelsesstedet skal kunne.
- Der lyttes til barnets holdninger og ønsker, og barnet gives en begrundelse, hvis barnets ønsker ikke kan imødekommes.
- Der sikres gennemsigtighed i matchningsprocessen ved at gøre det tydeligt over for barnet, hvad det har indflydelse på og hvorfor. Hertil orienteres barnet om, hvilke beslutninger der kan (og ikke kan) imødekommes.

Desuden fremhæves det på tværs af interviews med kommuner og repræsentanter for anbringelsessteder, at barnet bør besøge anbringelsesstedet. Flere informanter påpeger i den forbindelse, at der så vidt muligt skal arbejdes på en accept af anbringelsesstedet fra barnet. Hvis barnet på baggrund af besøget modsætter sig anbringelsesstedet, bør det tilstræbes at finde et andet sted, der imødekommer barnets ønsker bedre. Dette med forbehold for, at der er andre mulige tilbud.

Det lovgivningsmæssige grundlag for kerneelementet udgøres af både serviceloven og FN's Børnekonvention. Ifølge servicelovens § 50, stk. 3 og stk. 6 skal der finde en børnesamtale sted som led i den børnefaglige undersøgelse, og der skal være oplysninger om, hvordan barnet stiller sig til foranstaltningerne. Ifølge FN's Børnekonvention artikel 12 skal ethvert barn, der er i stand til at udforme sine egne synspunkter, sikres retten til at udtrykke disse i alle forhold, der vedrører barnet.

Inddragelsen af barnets synspunkter skal jf. servicelovens § 46, stk. 3 ske med passende vægt i overensstemmelse med barnets alder og modenhed. Samtidig påpeger informanter, at barnet kan være i traume og/eller have eventuelle fysiske eller psykiske funktionsnedsættelser. Det stiller særlige krav til den fagprofessionelles kompetencer og valg af redskaber, hvor den fagprofessionelle skal kommunikere i et sprog og anvende begreber, som passer til barnets alder. Inddragelsen af barnet kan desuden understøttes af barnets støtteperson.

3.7 Systematisk inddragelse af forældrene

Kerneelement: Inddrag forældrene systematisk i matchningsprocessen. Forældrene skal spørges, høres og orienteres, så de i videst mulig omfang forstår og er medspillere i den anbringelse, der iværksættes.

Ifølge erfaringer fra Københavns Kommunes projekt "Det gode match", er det vigtigt at inddrage barnets forældre i matchningsprocessen, da de har en unik viden om barnets og deres egen situation og hvilke løsninger, de ser (Bressendorff, 2017). Samme pointe har flere af informanterne, som fremhæver, at inddragelse af forældrene er en væsentlig kilde til information om barnet, særligt information om barnets interesser, dagligdag og 'de små ting' i hverdagen med betydning for barnet og et godt match. Samtidig viser erfaringer fra et tidligere udviklingsprojekt på familieplejeområdet, at tæt involvering af forældrene har en positiv indvirkning på matchet og anbringelsesforløbet (Socialstyrelsen, 2014).

I et litteraturstudie af VIVE konkluderes det, at for at en indsats (eksempelvis en anbringelse) kan have den ønskede virkning, er det afgørende, at barnets forældre i videst muligt omfang forstår, accepterer og understøtter den valgte proces og indsats, hvor inddragelsen kan styrke forældresamarbejdet og forebygge konflikt. Hertil er tydelig og empatisk kommunikation centralt for, at forældrene føler sig forstået, hørt og hjulpet (Bengtsson & Olsen, 2021). Forældrene skal således kontinuerligt inddrages, så de kan se formålet med anbringelsen, hjælpes til at bearbejde anbringelsen og bidrage som medspillere frem for modspillere (Rasmussen, Hestbæk & Røgeskov, 2020).

Barnets forældre inddrages ved at blive spurgt, hørt og orienteret. Dette indebærer blandt andet, at:

- forældrene spørges om deres holdninger og forventninger til anbringelsen samt ønsker til, hvad anbringelsesstedet skal kunne. Forældrene spørges også om barnets behov, rutiner, interesser mv.
- forældrene høres om, hvilke beslutninger i barnets hverdagsliv, som er særligt væsentligt for dem at være inde over.
- der skabes gennemsigtighed i matchningen ved at forældrene orienteres om beslutninger, og hvad de har indflydelse på og hvorfor. Hertil orienteres forældrene om, hvilke beslutninger der kan (og ikke kan) imødekommes.

Flere informanter fremhæver, at inddragelsen af forældre i matchforløbet indebærer, at forældrene besøger anbringelsesstedet. Informanter påpeger i den forbindelse, at der så vidt muligt skal arbejdes på en accept af anbringelsesstedet fra forældrene. Hvis forældrene på baggrund af besøget modsætter sig anbringelsesstedet, bør det tilstræbes at finde et andet sted, der imødekommer forældrenes ønsker bedre. Dette med forbehold for, at der er andre mulige tilbud.

Inddragelsen af barnets forældre bør ske med en opmærksomhed på og forståelse for, at der ofte er mange følelser involveret for forældrene, hvorfor der kan være brug for gentagelser og flere samtaler med forældrene, før de kan blive aktivt deltagende i matchningen (Socialstyrelsen, 2019). En støtteperson kan være en god hjælp for forældrene i forhold til at huske og gentage informationer fra møder. Det er lovgivende praksis, at kommunen tilbyder forældrene en støtteperson jf. servicelovens § 54, stk. 1.

4 Forudsætninger for implementering af kerneelementerne

Vidensafdækningen peger på tre centrale forudsætninger for, at kerneelementerne kan implementeres og omsættes i praksis:

- Tæt samarbejde og videndeling mellem fagprofessionelle
- Fagprofessionelle med kompetencer til inddragelse af barn og forældre
- Tilstrækkelig tid til matchning

Vidensgrundlaget for de tre implementeringsforudsætninger vil blive udfoldet i det følgende.

4.1 Tæt samarbejde og vidensdeling mellem fagprofessionelle

Såvel litteraturen som de gennemførte interviews peger på, at den matchansvarlige skal have grundig information om både barnet, forældrene og mulige anbringelsessteder for at kunne finde det bedst mulige match (Mehlbye, 2014a; Deloitte, 2014). Dette forudsætter et tæt samarbejde og vidensdeling internt i kommunen. Vidensafdækningen viser endvidere, at mange kommuner er organiseret efter en model, hvor én fagprofessionel afdækker barnets behov, ressourcer og ønsker (oftest myndighedssagsbehandleren), mens en anden fagprofessionel har kendskab til potentielle anbringelsessteder og ansvar for at finde et egnet anbringelsessted til barnet (eksempelvis en anbringelseskonsulent, matchkonsulent eller familieplejekonsulent) (Mehlbye, 2014b; Ankestyrelsen, 2014b). Dermed bliver samarbejdet og udveksling af viden mellem de fagprofessionelle omkring barnet afgørende for matchningen (Deloitte, 2014).

Tæt samarbejde og vidensdeling kan blandt andet understøttes ved, at sagsbehandleren tidligt går i dialog med den matchansvarlige, når sagen peger mod en anbringelse, og at den matchansvarlige tages med på besøg hos barnet og dets forældre (Mehlbye, 2014a; Deloitte, 2014; Sekretariatet for rammeaftaler i Midtjylland, 2013). Dertil kan samarbejdet og vidensdelingen understøttes af en klar rolle- og ansvarsfordeling, og ved at der organiseres et eller flere vidensdelingsmøder (Deloitte, 2014). Endvidere indikerer Socialstyrelsens afdækning af kommunale praksiserfaringer med matchning, at det kan understøtte samarbejdet og vidensdelingen, at sagsbehandler og den matchansvarlige er placeret fysisk det samme sted.

4.2 Fagprofessionelle med kompetencer til inddragelse af barn og forældre

Inddragelse af barnet skal ske i overensstemmelse med barnets alder og modenhed samt under hensyn til, at barnet kan være i traume og/eller have fysiske eller psykiske funktionsnedsættelser, og dette stiller store krav til de fagprofessionelles kompetencer ifølge de interviewede kommuner. Dette gælder både de fagprofessionelles kommunikative, refleksive og relationelle kompetencer. De fagprofessionelle omkring barnet, skal være gode til at kommunikere og lytte til barnet, herunder anvende forståelige begreber uden at tale ned til barnet (Børnerådet, 2012). Endvidere skal de fagprofessionelle være dygtige til at vælge og anvende understøttende redskaber til at inddrage det enkelte barn, og de skal kunne analysere og reflektere over barnets behov og de svar, som barnet giver (interviews med kommuner og forskere).

På samme vis skal de fagprofessionelles inddragelse og kommunikation målrettes de enkelte forældre. Som følge af afgørelsen om anbringelse kan barnets forældre være i en krisesituation, hvilket kan gøre det svært for forældrene at modtage og forholde sig til ny information (interviews med kommuner). De fagprofessionelle kan tage højde herfor ved at gøre brug af gentagelser, inddrage forældrenes støtteperson i samtalerne og evt. afholde flere møder med forældrene. Derudover skal den/de fagprofessionelle i mødet med forældrene være

opmærksomme på den asymmetriske relation mellem forældre og fagprofessionelle. Dette kan ske gennem kommunikative kompetencer, hvor der anlægges en anerkendende tilgang, så forældrene føler sig mødt med respekt og ligeværd (Socialstyrelsen, 2012). En af de interviewede kommuner nævner, at de praktiserer en anerkendende tilgang i samtalen med forældrene, hvor forældrene anses som specialister i relation til deres egne børn.

4.3 Tilstrækkelig tid til matchningen

En forudsætning for at kunne foretage det rette match er ifølge både kommuner og repræsentanter for anbringelsessteder, at der er tilstrækkelig tid til matchningsprocessens forskellige elementer, herunder tid til at gennemføre en grundig og systematisk afdækning af både barn og anbringelsessted samt tid til at inddrage de forskellige parter i processen. Eksempelvis fremhæves det, at der skal være tid til, at anbringelsesstedet kan sætte sig ind i opgaven forud for dets vurdering af, om stedet kan imødekomme barnets behov.

Valideringsinterviews med kommuner peger på, at en fast systematik for matchningen kan understøtte, at der på trods af begrænset tid kan gennemføres en fyldestgørende afdækning af henholdsvis barn og anbringelsessted, og at der kan ske en reel inddragelse af både barn og forældre. Endvidere kan et tidligt og tæt samarbejde mellem barnets sagsbehandler og den matchansvarlige understøtte, at den matchansvarlige har tilstrækkelig tid til at finde det rette anbringelsessted til barnet.

5 Kerneelementernes værdimæssige afsæt

Der på baggrund af vidensafdækningen formuleret et værdigrundlag bestående af to retningsgivende værdier, som ligger til grund for arbejdet med kerneelementerne. De to værdier er væsentlige som retningsgivere hele vejen igennem en matchningsproces og er som følger:

- Hvert barn er unikt, og
- Åbenhed og gennemsigtighed i matchningsprocessen

Begge værdier er blevet fremhævet direkte og indirekte på tværs af interviews med kommuner, anbringelsessteder, anbragte unge og repræsentanter for forældre til anbragte børn og unge.

5.1 Hvert barn er unikt

Børn er forskellige, og hvad der er *det rette anbringelsessted* for ét barn, er ikke nødvendigvis det rette sted for et andet barn. Flere informanter påpeger, at hvert barn, der skal anbringes uden for hjemmet, er unikt. Dette bør ifølge informanterne afspejle sig i matchningen, hvor der hver gang skal laves en unik løsning. Det betyder, at de fagprofessionelle må være afsøgende på ny, hver gang et barn eller en ung skal anbringes uden for hjemmet og tilpasse samtaler og informationsniveau til det enkelte barn.

5.2 Åbenhed og gennemsigtighed

Åbenhed og gennemsigtighed nævnes som væsentligt for en god matchningsproces på tværs af de gennemførte interviews i vidensafdækningen. Kommunen skal blandt andet være åben omkring barnet og forældrene i dialogen med det potentielle anbringelsessted. Dette indebærer en åbenhed omkring barnets udfordringer og ressourcer. Ligeså skal anbringelsesstedet være åben i dets vurdering af, om stedet har kompetencerne til at imødekomme barnets støttebehov.

Det anbefales både i erfaringsopsamlingen fra Københavns Kommunes projekt "Det gode match" og af flere informanter, at der er gennemsigtighed for barnet og forældrene i de beslutninger, som kommunen træffer (Bressendorff & Klyvø, 2018). Dertil fremhæver flere af informanterne, at de fagprofessionelle skal være tydelige omkring, hvad henholdsvis barnet og forældrene har indflydelse på i matchningen, herunder om de har et reelt valg mellem anbringelsessteder. Endvidere skal fagprofessionelle være gennemsigtige i årsagen til anbringelsen over for barn, forældre og anbringelsessted. En pointe fra vidensafdækningen er også, at barn og forældre skal orienteres om, hvilken viden der deles eller er blevet delt om dem, og hvem denne viden gives eller er blevet givet til.

6 Validering og kvalificering af modellens kerneelementer

I dette kapitel belyses modellens faglige, organisatoriske og økonomiske bæredygtighed på baggrund af valideringsinterviews med kommunale aktører og repræsentanter fra anbringelsessteder jf. afsnit 2.4.

6.1 Modellens faglige bæredygtighed

Modellen vurderes overordnet set at være fagligt relevant i den kommunale matchpraksis. Modellens kerneelementer er genkendelige blandt de kommuner, der har valideret modellen, hvor nogle nævner, at kerneelementerne udgør elementer, som de fagprofessionelle allerede tilstræber at efterleve i praksis. Andre fremhæver, at flere af kerneelementerne er optimering eller systematisering af det, de fagprofessionelle foretager sig i matchningsprocessen.

Tilbagemeldingerne fra valideringsinterviewene vedrørende potentialer og barrierer i arbejdet med modellens kernelementer kan opsummeres i følgende perspektiver:

Potentialer:

- Modellen bidrager til en struktur for matchning.
- Modellen har potentiale til at øge inddragelsen af barn og forældre *efter* afgørelsen om anbringelse.
- Barnets, forældrenes og anbringelsesstedets mulighed for at sige nej øger sandsynligheden for et godt match.
- De tværfaglige drøftelser om anbringelsesgrundlag og anbringelsesform giver mulighed for, at fagpersonerne kan oversætte, hvad de kliniske undersøgelser dækker over, og hvad det har af betydning for matchningen.

Barrierer:

- Der er generelt mangel på anbringelsessteder, hvilket kan gøre det svært at finde det rette match.
- Tvangsanbringelser kan være en barriere for inddragelse af barn og særligt forældre. Det samme gælder, hvis barnet eller forældrene har fysiske eller psykiske funktionsnedsættelser. Barnets alder udfordrer også inddragelse af barnet.

Derudover peger informanterne på forskellige *opmærksomheder* i arbejdet med modellens kerneelementer:

- Halvdelen af valideringskommunerne efterspørger redskaber til at understøtte arbejdet med kerneelementerne, som kan understøtte en systematik i matchningsprocessen.
- Afdækningen af anbringelsesstedets kompetencer og rammer skal altid ske i relation til det konkrete barn.

- Jo bedre og mere fyldestgørende kommunen forud for anbringelsen kan beskrive anbringelsesstedets opgaver og vilkår i relation til det konkrete barn, jo nemmere er det for anbringelsesstedet at vurdere matchet.
- Den rigtige faglige kultur er vigtig for at kunne omsætte modellens kerneelementer. En "sådan har vi altid gjort"-kultur kan overmande en ny tilgang til matchning.

6.2 Modellens organisatoriske bæredygtighed

Generelt vurderer kommunerne, at modellen kan fungere i kommunernes nuværende organisering. En kommunal aktør formoder imidlertid, at den organisering, som modellen lægger op til, er lettere at implementere i større kommuner med hensyn til kerneelementet om tværfagligt kvalificeret beslutningsgrundlag. Dertil er den generelle vurdering blandt de kommuner, der har valideret modellen, at der vil være ledelsesmæssig opbakning til at arbejde med modellen, hvilket blandt andet skyldes de formodede gevinster ved et styrket match jf. afsnit 6.3.

Tilbagemeldingerne fra valideringsinterviewene vedrørende organisatoriske muligheder og udfordringer kan opsummeres i følgende perspektiver:

- Der er ofte kort tid til en matchningsproces, og derfor er det udfordrende at skabe tilstrækkelig tid til at arbejde med alle modellens kerneelementer. En systematisk praksis for matchning kan dog være en løsning på tidspresset.
- Begrænset kendskab til anbringelsessteder uden for kommunen kan være en barriere for at foretage det gode match.

Tilbagemeldingerne vedrørende samarbejdsstrukturer kan opsummeres i følgende perspektiver:

- Tæt samarbejde og vidensdeling er væsentligt i arbejdet med modellen. Sagsbehandleren skal gerne inddrage den matchansvarlige tidligt i processen. Løbende drøftelser mellem rådgiver og den matchansvarlige er ligeledes givtigt.
- Myndigheds- og udførerområdet kan med fordel sidde placeret fysisk sammen, da det understøtter vidensdelingen på tværs.
- Det er vigtigt at definere en klar rolle- og ansvarsfordeling i matchningsprocessen. Dette særligt i forhold til, hvem der står for inddragelse af barn og forældre.

Hvad angår kompetenceløft, finder halvdelen af kommunerne det relevant at kompetenceudvikle kommunale medarbejdere i forhold til inddragelse af barn og forældre i matchforløbet. Dette både med fokus på medarbejdernes forståelse af inddragelse (såsom hvad det betyder at inddrage, hvornår det er muligt at inddrage, og hvad god inddragelse er), men også med fokus på, hvordan inddragelse ser ud i udfordrede situationer. Nogle kommuner nævner, at det særligt kan være udfordrende at inddrage yngre børn, inddrage i tvangssager og inddrage, når barn og forældre har en kognitiv funktionsnedsættelse.

6.3 Modellens økonomiske bæredygtighed

På tværs af kommunerne vurderes modellen umiddelbart ikke at være for ressourcekrævende, dog under forudsætning af at modellens kerneelementer tænkes ind og bygger videre på kommunens eksisterende praksis. Kerneelementerne om inddragelse af barn og forældre vurderes at være blandt de mere ressourcekrævende elementer. Inddragelse af barn og forældre påpeges dog at kunne tænkes ind i den eksisterende praksis ved brug af andre greb end vanlige.

Ifølge de interviewede kommuner er den tydeligste gevinst ved modellen, herunder systematisk inddragelse af barnet og forældrene, at den kan bidrage til at forebygge ressourcetunge sammenbrud i anbringelser. Iværksættelse af færre foranstaltninger på sigt er en potentiel sidegevinst ved, at det rette match foretages fra start.

Referencer

- Ankestyrelsen (2014a). *Ankestyrelsens undersøgelse af samarbejdet mellem plejefamilier og kommuner: Sammenfatning af hovedresultater.*
- Ankestyrelsen (2014b). *Ankestyrelsens undersøgelse af samarbejdet mellem plejefamilier og kommuner: Delundersøgelse 1: Kommunernes vurdering af samarbejdet med plejefamilier.*
- Ankestyrelsen (2014c). *Ankestyrelsens undersøgelse af samarbejdet mellem plejefamilier og kommuner: Delundersøgelse 3: Praksisundersøgelse om anbragte børn og unge, der flytter fra en plejefamilie til et nyt anbringelsessted.*
- Ankestyrelsen (2018). *Kontinuitet i anbringelser.*
- Ankestyrelsen (2021a). *Inddragelse af børn og unge ved valg af indsats og opfølgning.*
- Ankestyrelsen (2021b). *Kommunernes valg af opholdssteder og døgninstitutioner – eksempler på praksis og overvejelser fra seks kommuner.*
- Backe-Hansen, Elisabeth (2013). *Utilsigtet flytting fra fosterhjem: En kunnskabsstatus.*
- Baginsky, Mary, Sarah Gorin and Claire Sands (2017). *The fostering system in England: Evidence review: Research report.*
- Bengtsson & Olsen (2021). *Kortlægning af viden om kvalitet i sagsbehandlingen på børne- og ungeområdet: Et litteraturstudie af danske publikationer. Udgivet af VIVE for Socialstyrelsen.*
- Bressendorff, Signe (2017). *Metodeguide til kvalificering af arbejdet med at matche et barn og en plejefamilie.* Københavns Kommune
- Bressendorff, Signe og Line Klyvø (2018). *Det gode match: erfaringer fra et projekt om inddragelse af børn og forældre i matchet til en plejefamilie.* Københavns Kommune
- BUFDIR. (2017). *Hvilken information bør fosterhjemmet få når et barn skal flytte i fosterhjem?: En sjekklister for barnevernstjenesten.*
- Børnerådet (2012). *De prøver at gøre det så normalt som muligt.*
- Chor, Ka H. B. (2013). *Overview of out-of-home placements and placement decision-making in child welfare.*
- CUBION. (2016). *Midtvejsevaluering af projekt Det gode match.* Videnscenter for Anbragte Børn og Unge, Københavns Kommune.
- Deloitte (2010). *Undersøgelse af plejefamiliers rammer og vilkår: afrapportering.*
- Deloitte (2014). *Evaluering, videnindsamling og formidling på det specialiserede plejefamilieområde: Afsluttende evaluering af udviklingsprojekt i 13 kommuner.*
- Egelund, Tine, m.fl. (2010). *Sammenbrud i anbringelser af unge: Erfaringer, forklaringer og årsagerne bag.* SFI
- Falch-Eriksen, Asgeir. (2017). *Søsken og plassering i fosterhjem: Rapport om utfordringer, hindringer og tiltak ved søskenplassering i fosterhjem.* NOVA
- Falch-Eriksen, Asgeir (2018). *Stabilitet i fosterhjem: Internasjonal forskning om barnets behov for trygghet og forutsigbarhet.* NOVA
- Fostering and Adoption - research in practice (2014). *Topic 13: Matching.*
- Haysom, Zoe, et. al. (2020). *Changing considerations of matching foster carers and children: A scoping review of the research and evidence.* Children and Youth Service Review
- IVO (2017). *Barns rätt till familjehemsvård av god kvalitet: Granskning av socialtjänstens myndighetsutövning rörande familjehemsplacerade barn.*
- Jacobsen, Anette F. (2013). *Samarbejdet omkring det anbragte barn: En spørgeskemaundersøgelse blandt § 54-støttepersoner.* Institut for Menneskerettigheder

- Kaasbøll, Jannike, Eva Lassemo og Line Melby (2018). *Rapport: Kartleggingsverktøy/matching av fosterbarn og fosterhjem: en kunnskapssammenstilling*. SINTEF
- Kjelsaas, Iselin, m.fl. (2020). *Best egnede tiltak når barn og unge skal bo utenfor hjemmet*.
- Lausten, Mette og Trine Jørgensen (2017). *Anbragte børn og unges trivsel 2016*. SFI
- Lende, Jorunn S (2017). *Fosterforeldrenes opplevelse av informasjon, oppfølging og veiledning i forkant av plassering: Passer vi sammen?*
- Mehlbye, Jill (2014a). *Evaluering af kommunernes anvendelse af plejefamilier med særlige opgaver – delrapport 3: Syv kommuners praksis og erfaringer med anvendelse af kommunale og specialiserede plejefamilier*. KORA
- Mehlbye, Jill (2014b). *Evaluering af kommunernes anvendelse af plejefamilier med særlige opgaver – delrapport 4: Udviklingen i kommunernes anvendelse af kommunale og specialiserede plejefamilier i perioden 2012 til 2013*. KORA
- Mehlbye, Jill., Iben Bolvig og Hans Skov Kloppenborg (2018). *Børn og unge anbragt i familiepleje – anbringelsesgrundlag, støtte under anbringelsen og børnenes trivsel*. VIVE
- Moore, Terry D., Thomas P. McDonald and Kari Cronbaugh-Auld (2016). *Assessing risk placement instability to aid foster care placement decision making*. Journal of Public Welfare vol 10, no 2. pp. 117-131.
- Narey, Martin and Mark Owers (2018). *Foster Care in England: A Review for the Department for Education*.
- Ofsted (2020). *Matching in foster care: Making good decisions for children in care and care leavers*.
- Oppedal, Silje (2011). *Fosterforeldres opplevelse av matchingprosessen. "Det var noe som skjedde – det sa pang"*.
- Ottosen, Mai H. m.fl. (2014). *Anbragte børn og unges trivsel 2014*. SFI
- Pösö, Tarja and Riitta Laakso (2016). *Matching children and substitute homes: some theoretical and empirical notions*. Child & Family Social Work 21, pp. 307-316
- PROBA samfunnsanalyse (2017). *Barn med minoritetsbakgrunn i fosterhjem*.
- Rambøll (2018). *Anbragte børn og unges trivsel 2018*.
- Rasmussen, Pernille S., Anne-Dorthe Hestbæk og Maria Røgeskov (2020). *Svære anbringelsessager: Erfaringer fra VISO-rådgivningsforløb*. VIVE
- Sekretariatet for rammeaftaler Midtjylland (2013). *Muligheder og udfordringer på familieplejeområdet i Midtjylland*.
- Skoog, Viktoria (2013). *Barn som flyttas i offentlig regi: En studie av förekomst och upplevelser av instabil samhällsvård för barn*.
- Socialstyrelsen (2012). *Håndbog om forældresamarbejde*.
- Socialstyrelsen (2014). *Specialiserede plejefamilier - viden og inspirationskatalog*.
- Socialstyrelsen (2019). *Håndbog for det gode anbringelsesforløb*.
- Socialstyrelsen (2020). *Placerade barn och unga: Handbok för socialtjänsten*.
- Tearse, Madeleine (2014). *Long-term foster care in England, Wales and Northern Ireland: views from members of the Fostering Network*.
- Vinnerljung, Bo (2010). *Dåliga skolresultat – en tung riskfaktor för fosterbarns utveckling*.
- Zeijlmans, Kirti, et al. (2018). *Nothing goes as planned: practitioners reflect on matching children and foster families*.
- Zeijlmans, Kirti, et al. (2019). *Participation of children, birth parents and foster carers in the matching decision: paternalism or partnership?*. Child Abuse Review vol. 28, pp. 139-151.

Socialstyrelsen

Socialstyrelsen
Edisonsvej 1
5000 Odense C
Tlf.: 72 42 37 00

www.socialstyrelsen.dk